

[Sonja Albrink]

I diskussionen om indfasning af arbejdsmarkedsbidragene er det vigtigt at sondre mellem arbejdsmarkedsfondenes opbygningsfase, der går fra 1994 til 1998, og ligevægtsfasen efter 1998.

I opbygningsfasen, hvor bidragene optrappes, vil det være vanskeligt at opnå de ønskede virkninger med ledighedens omfang og bidrag til Dagpengefonden, som også den borgerlige opposition er enig med regeringen i er nødvendig. Det vil først være tilfældet i ligevægtsfasen.

Skatteministerens lovforslag indebærer, at der i opbygningsfasen sikres en stabil indfasning af bidragssatserne, der er i overensstemmelse med skattereformens samlede skatteprocentsats og arbejdsmarkedsbidrag. Det betyder f.eks., at øgede udgifter til aktivering kan hentes i Dagpengefonden, og der er intet odøst i, at det skal foregå i opbygningsfasen.

Det er vigtigt for CD og regeringen at pointere, at arbejdsmarkedsbidraget ikke forhøjes yderligere, end det er aftalt i skattereformen. Når fondene er fuldt udbygget i 1998, skal det rent teknisk ikke længere være muligt at flytte om på provenuerne mellem dem. Det er CD's holdning. Ellers har fondene nemlig ikke den ønskede incitamentpåvirkning på arbejdsmarkedet. Det betyder, at efter 1998 skal reguleringsbehovet beregnes separat for hver af de tre fonde.

Der er derfor intet mystisk i skatteministerens lovforslag. Resten af lovforslagets indhold har CD ingen kommentarer til, og vi kan fuldt ud tilslutte os skatteministerens betragtninger, og jeg kan meddele, at CD vil medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Bjarne Ørum (RV):

Når hr. Jens Thoft siger, det er synd for Socialdemokratiet, så vil jeg have lov at mene, at det overlever Socialdemokratiet nok. Men det, jeg synes er synd, er, at der er partier i oppositionen, der tror, at et folketingsvalg bringer dem til regeringsmagten. Det er synd. Jeg vil ikke sige, de lever syndigt, men de lever i en illusion.

Så efter at have læst den skriftlige fremsættelse fra ministeren – og nu også have set lovforslaget – kan jeg sige, at Det Radikale Venstre har modtaget lovforslaget med stor velvilje, og jeg kan ikke forestille mig, at den velvil-

lighed ikke skulle være behandlingen og vedtagelsen igennem.

Ole M. Nielsen (KRF):

Da initiativet til denne her lovændring kom frem, gav det anledning til en vældig aktivitet i den borgerlige opposition. Vi er naturligvis altid glade for at få hjælp til at finde ud af, hvornår vi bliver snydt af regeringens største parti, men i det her tilfælde var vi selv i stand til at gennemskue tingene, og vi udlagde dem en smule anderledes end Venstre og De Konservative.

Jeg synes, den hetz og mistænkeliggørelse, der kommer fra Venstre og De Konservative, er usmagelig. Her er hverken tale om kreativ bogføring eller om løftebrud.

Når Venstre og De Konservative er så bekymrede for, hvad bruttoskatten kan bruges til i fremtiden, så må det jo enten være på grund af bekymring for, at deres egen dårlige karakter får dem til at bruge skruen, eller for, at det aldrig bliver et problem for Venstre og De Konservative at have den dårlige karakter, fordi man ikke kommer til magten. Den mulighed er jo også til stede.

Sammenhængen mellem fondene er fuldstændig rimelig. Fejlen er bare, at man ikke lavede den fra starten af.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Skatteministeren (Stavad):

Hr. Jens Thoft syntes, det var synd, og jeg forstod, at hr. Jens Thoft specielt syntes, det var synd for Socialdemokratiet, fordi Venstre ikke var glade for, at der bliver lagt loft over bidragsprocenten, og mente, at det var et forslag, der er fremkommet af angst for Venstre.

Dertil kan jeg sige, at det er det bestemt ikke. Den angst har vi ikke. Hvis det var sådan, at vi skulle danse rundt efter alt det sludder, der siges fra Venstres side, så kunne vi jo ikke gøre andet end at danse rundt.

Dette er en nøgtern vurdering af, hvad der var hensigten med loven, dengang den blev indført, og dermed også en nøgtern vurdering af, hvilke justeringer der er behov for.

Jeg er glad for hr. Jens Thofts bemærkninger om de justeringer, der gør, at der bliver en langt bedre sammenhæng med resten af skattesystemet, således at man ikke ulejlig borger-